

МЕЧКАТА И ЧАЛБАЧА ЕВЕНКИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Живеел някога един ловец на име Чалбача. Веднъж той отишъл в тайгата за ягоди и видял там една мечка. Мечката му рекла:

— Здравей, Чалбача, накъде си тръгнал?

— Здравей, Мецо, търся ягоди. Не знаеш ли къде има много ягоди?

— Разбира се, че знам. Нали съм стопанка на тази тайга. Но хайде по-напред да си премерим силите. Който от двамата ни излезе по-силен, той ще яде ягоди.

Чалбача се объркал, но сетне рекъл:

— Хубаво, нека си премерим силите. Ето там растат две дървета. Едното ще удариш ти, другото — аз. Ако и двете дървета рухнат, не ще и дума, че силите ни са равни. Ако само твоето дърво рухне — ти си по-силната. Ако от моя удар падне другото дърво — аз съм по-силният. Ще се срещнем тука утре при изгрев слънце. Който е по-силен, негови ще бъдат ягодите.

Мечката се съгласила:

— Добре, не е голяма работа да събориш едно дърво!

След това мечката тръгнала да дири ягоди, а Чалбача се запътил към къщи. Пристигнал у дома си и останал там, додето настъпи нощта. Като се стъмнило, Чалбача взел един трион и отишъл в гората. Там той прерязал едното дърво така, че то едва да се държи. Скрил триона в тревата, седнал и зачакал мечката. Щом слънцето изгряло, мечката пристигнала. Чалбача й рекъл:

— Е, хайде да събаряме дърветата!

— Хайде!

Приблизжили се те до дърветата. Чалбача казал:

— Това, дете е отляво — ще го блъснеш ти, а онова, дете е отдясно — ще го блъсна аз.

Мечката се изправила на задните си лапи и с цял замах блъснала дървото. Дървото се олюляло, дори корените му запращели, но след един миг се изправило и отново застанало на мястото си.

Чалбача викнал:

— А сега да видим какво мога аз!

Блъснал с целия си размах подрязаното дърво. Дървото се олюляло и паднало.

— Е, кой е по-силен, ти или аз? — запитал Чалбача.

— Излезе, че ти си по-силен — рекла мечката. — С тебе няма повече да се меря. Ела ми на гости.

Отишли в мечата къща. Там мечката рекла:

— Аз ще наклада буен огън, а ти иди с този медник за вода.

Край мечата къща имало огромен медник. Чалбача едва-едва го повдигнал и понесъл към реката. Занесъл го и грохнал. Сложил го на брега и почнал да копае до медника трап.

Мечката видяла това, дотърчала при Чалбача и извикала:

— Какво правиш ти, защо копаеш трап?

— Искам да изгреба с медничето всичката вода от реката, да я излея в трапа и наведнъж да я донеса.

Мечката се уплашила:

— Ако пресушиш реката, нали ще остана без вода!

И като взела медника, тя загребала вода и я понесла към къщи. Чалбача тръгнал след мечката и току се подсмивал. А мечката, щом стигнала у дома си, тозчас зарезила вратата с голямото резе и си помислила: „Ей, че сила има този човек, дървета събаря, реката иска да изгребе.“

И мечката не пустила Чалбача при себе си в къщи. А пък той се зарадвал, че се е отървал от мечката с хитрина, и тръгнал по гората сам да яде ягодите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.